

Coşari Kaldıkça Ben

– İbrahim COŞAR · 18 Ekim 2017

COŞARI KALDIKÇA BEN;

Varsın gönül seslerim bağırsın boğuk boğuk,
Ruhta söndükçe ateş; beden, bedene soğuk...

Hasretten yanıyordum, bak şimdi üşüyorum
Sen aklıma düştükçe zaafa düşüyorum.

Kuşlarda sussun artık, senden haber vermesin
Gözlerim umutlanıp boş hayaller görmesin.

Senden esmesin rüzgâr, kokun gelmesin sakın,
Varlığın varla yokta, seni unutmam yakın(!)

Yaşanmışlar teselli olmuyor yüreğime
Aşka isyan bayrağı çekmişim direğime.

Bilmedin, bilmiyorsun; nasılım, ne hâldeyim.
Sonu vuslat olmayan karmaşık bir yoldayım.

Hep sana gidiyorum; gecem yok, gündüzüm yok!
İşyana düştü gönlüm, söyleyecek sözüm yok!

Şair aşk yağmurunda çürüyen yaprak demek.
Şair sevda suyunda yoğrulmuş toprak demek.

İbrahim olamazsam aşkta çürüyeceğim,
Coşari kaldıkça ben aşka yürüyeceğim.

İbrahim COŞAR